

[Gustav Pedersen.]

skæftigelse godt kan blive til et Spørgsmaal om, om man skal have en relativt høj Beskæftigelse i en kortere Periode og derefter en meget stærk Nedgang. Ingen er vel blind for, at vor Tobaksimport har helt andre Vilkaar end før Krigen, og der er vel heller ingen, der ikke regner med, at der kan komme den Dag, da det Kvantum Raavarer, der er til Raadighed for Tobaksindustrien, er saa ringe, at der alligevel kun kan opretholdes en meget minimal Beskæftigelse. Derfor kan man komme til at staa over for, at den eneste beskæftigelsesmæssige Virkning af de relativt høje Satsen inden for denne Branche i Virkeligheden kun er, at man udstrækker Beskæftigelsen over noget længere Tid, og at den derfor ogsaa paa et vist Tidspunkt er noget mindre, end den kunde være.

De stærke Drikke er der vist heller ingen Grund til at gøre mange Bemærkninger om. Det gælder, maaske endda i endnu højere Grad end for det spiritusholdige Øl, at Tiden er ikke til hverken overdreven Nydelse af stærke Drikke — det burde den for øvrigt aldrig være — og heller ikke engang til at opretholde det, man selv i tidligere Tider med høj Beskatning kunde betragte som et normalt Forbrug. Jeg vil altsaa ikke anse det for at være nogen Ulykke, om Virkningen bliver en endda fælelig yderligere Nedgang i Forbruget.

Chokoladebranchen hører til de Brancher, der har faaet en Nedsættelse, maaske ikke nogen epokegørende Nedsættelse, men procentvis dog en ikke helt ringe. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der alligevel inden for Branchen findes Virksomheder, som synes, at de har meget vanskelige Forhold at arbejde under, men jeg tror ikke for mit eget Vedkommende, at det vil være muligt inden for de Rammer, man nu engang maa have for hele dette Lovgivningsarbejde, at komme længere ned.

Den af Brancherne, der kommer ud for de fleste Ændringer, er Parfumebranchen, og det er der ikke noget mærkeligt i. Det drejer sig her om et Afgiftsomraade, hvor der skete overordentlig store Ændringer, da den første Lov blev gennemført i Marts 1940. Der blev gennemført en Afgift, som laa betydeligt over, hvad man normalt kan regne med, selv inden for et Luksusomraade, hvor der ikke tidligere har været en tilsvarende Afgift. Det gælder imidlertid for denne Branche, som jeg mener det maa gælde for en Artikel som Mineralvand, at det ikke er muligt at afgøre, om det er Afgifterne, der har medført Forringelse af Salget, eller andre

Forhold. Der vilde i hvert Fald ikke være noget unaturligt i, om man selv uden disse Afgifter i en Periode med saa mange økonomiske Vanskeligheder som den, vi har gennemlevet i det sidste halve Aar, havde faaet en Nedgang at mærke i denne Branche. Nu kan vi jo ikke have to Situationer i samme Tidsrum, og det vil derfor altid blive en teoretisk Diskussion, om det nedadgaende Salg skyldes den ene eller den anden Aarsag, men lige saa lidt som jeg for mit Vedkommende vil paastaa, at Afgiften ingen Indflydelse har haft, lige saa lidt tror jeg, det vil være berettiget at hævde, at hele Nedgangen skyldes den Afgift, der har ligget paa disse Varer. Der er visse Undtagelser fra Beskatningen, og det er præciseret noget mere koncist i dette Lovforslag end i den forrige Lov, hvad der ikke hører med. Der er selvfølgelig i første Række Sæbe og Tandcreme ligesom tidligere, og saa er det præciseret, at Glycerin og forskellige andre Artikler, som anvendes med hygiejniske Formaal, er fritaget for Afgiften, naar de er uparfumerede. Jeg vil ikke paastaa, at det, der saa er tilbage, er rene Luksusvarer. Der er adskillige af Artiklerne i Parfumeribranchen, som efterhaanden er blevet et Led i den moderne Hygiejne, og der er i hvert Fald ikke, hverken hos mig selv eller i mit Parti, noget i Retning af Forargelse over disse Artiklers Anvendelse som Aarsag til, at vi medvirker til Videreførelse af Afgifterne paa denne Branche. Men naar Situationen nu engang er blevet saa vanskelig, at vi er nødt til at have indirekte Afgifter i ikke ringe Grad, vilde jeg alligevel mene, at det her drejer sig om Varer, som i mange Tilfælde er rene Luksusvarer, og i andre Tilfælde Varer, hvorefter Forbruget i hvert Fald kan nedsættes, uden at det gaar ud over Menneskers Velbefindende eller Helbredstilstand. Tilbage bliver saa det rent finansielle, om man risikerer, at den Afgift, der er fastsat, er saa høj, at i Virkeligheden en Afgift af en lavere Procentsats vilde give mere. Det kunde selvfølgelig tænkes, at en yderligere Nedgang i Afgiften ud over den, der allerede er givet, vil medføre den Prisnedsættelse, der vil forøge Salget saa meget, at det finansielle Udbytte vil blive lige saa stort eller større end det, der er Tale om her. Jeg ved ikke, om der er en saadan Mulighed, men det hører til de Ting, man kan undersøge, naar Sagen kommer til Behandling i Udvalg.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme ind paa flere Enkeltheder end dem, jeg allerede har omtalt. Spørgsmaalet om Satsene og om de tekniske Forhold, de